

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі - ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику) розглянула проект наказу Міністерства інфраструктури України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства транспорту України та Міністерства інфраструктури України» (далі – проект наказу), а також документи, що надані до нього листом Міністерства інфраструктури України від 13.05.2021 №1690/46/14-21

За результатами розгляду проекту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону про регуляторну політику, ДРС

встановлено:

Розробником запропоновано внести зміни до Правил контролю суден з метою забезпечення безпеки мореплавства, затверджених наказом Міністерства транспорту України від 17 липня 2003 року № 545, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 23 березня 2004 року за № 353/8952 (зі змінами), виклавши їх у новій редакції, до Порядку оформлення приходу суден у морський порт, надання дозволу на вихід суден у море та оформлення виходу суден із морського порту, затвердженого наказом Міністерства інфраструктури України від 27 березня 2013 року № 430, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23 липня 2013 року за № 1230/23762 (зі змінами), виклавши його у новій редакції, до Інструкції про порядок пломбування в морських портах суднових запірних пристроїв, призначених для скидання забруднюючих речовин та вод, що їх містять, затвердженої наказом Міністерства інфраструктури України від 05 грудня 2016 року № 433, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 27 грудня 2016 року за № 1713/29843.

Однак проект наказу не може бути погодженим у запропонованій редакції з огляду на таке.

Щодо змін до Правил контролю суден з метою забезпечення безпеки мореплавства, затверджених наказом Міністерства транспорту України

АСУД "ДОК ПРОФ 3"

РІШЕННЯ № 425 від 08.09.2021

Кучер Олексій Володимирович

КЕП Кучер Олексій Володимирович

58E2D9E7F900307B04000003BF53000408B8E00

РІШЕННЯ № 425 від 08.09.2021

від 17 липня 2003 року № 545, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 23 березня 2004 року за № 353/8952 (зі змінами) (далі – проект Правил).

ДРС підтримує позицію необхідності дерегулювання господарської діяльності, спрощення адміністративних процедур та навантаження на суб'єктів господарювання. Водночас, запропонований проект Правил не в повній мірі відповідає цій меті.

Проектом Правил пропонується значно розширити перелік термінів, які вживаються у цих Правилах. Окрім того, проект Правил містить значну кількість бланкетних норм з відсиланням на норми міжнародного права. В аналізі регуляторного впливу відсутнє обґрунтування щодо необхідності визначення саме запропонованого переліку термінів, не сформульована практична проблема у їхньому застосуванні, враховуючи те, що деякі з них на сьогоднішній день не відображені у чинному законодавстві.

У зв'язку з цим, неможливо об'єктивно оцінити необхідність та доцільність саме такого державного регулювання.

З огляду на абзац 2 пункту 2 проекту Правил у порівнянні з чинною редакцією наказу пропонується передбачити поширення дії Правил на річкові судна, які не перебувають на внутрішніх морських шляхах.

При цьому, аналіз регуляторного впливу не містить обґрунтувань щодо необхідності та доцільності застосування такого виду державного регулювання.

Пунктом 4 проекту Правил пропонується визначити, що державним інспектором є посадова особа Служби, інспектор контролю суден державою порту (далі – ІКДП), інспектор держави прапора (далі – ІДП).

Відповідно до пункту 2 проекту Правил Службою вважається Морська адміністрація, капітани морських портів та служби капітанів морських портів.

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» державний нагляд (контроль) - діяльність уповноважених законом центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, державних колегіальних органів, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування в межах повноважень, передбачених законом, щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами господарювання та забезпечення інтересів суспільства, зокрема належної якості продукції, робіт та послуг, допустимого рівня небезпеки для населення, навколишнього природного середовища.

Враховуючи те, що капітани морських портів та служби капітанів морських портів не відносяться до категорії державних органів та суб'єктів, які можуть здійснювати заходи державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, їх посадові особи не можуть виступати державними інспекторами та проводити контрольні заходи.

Проектом Правил пропонується розширити етапність та види контролю в морських портах та на суднах, зокрема:

- документальний контроль судна;

- первісна перевірка судна;
- більш детальна перевірка судна;
- повторна перевірка судна;
- затримання або припинення експлуатації судна;
- перевірки пасажирських суден ро-ро та високошвидкісних суден, що здійснюють регулярні перевезення (передексплуатаційні та періодичні);
- спеціальна перевірка українських риболовних суден, які виходять у закордонне плавання або у виключну (морську) економічну зону України.

При цьому, аналіз регуляторного впливу не містить інформації щодо недосконалості діючого регулювання та необхідності у розширенні видів та процедури контрольних заходів.

Підстави для проведення первісної перевірки судна (п. 2.6, п. 3 проекту Правил) викладені у загальному вигляді та можуть бути трактовані неоднозначно, що може призвести до необґрунтованих маніпуляцій з боку Служби і призводити до безпідставного проведення додаткових видів контролю відносно суб'єктів господарювання.

Наприклад, така підстава для проведення первісної перевірки судна як «виявлення недоліків під час документального контролю судна» без конкретизації видів та ознак таких недоліків не може вважатися об'єктивно виваженою та обґрунтованою з урахуванням принципів ефективності, доцільності та адекватності.

Аналогічні зауваження наявні практично до всіх заходів контролю.

Щодо перевірок пасажирських суден ро-ро та високошвидкісних суден, що здійснюють регулярні перевезення слід зауважити, що у чинному регулюванні такі види перевірок відсутні. При цьому, відсутнє будь-яке обґрунтування щодо необхідності такого державного регулювання та проблеми, яка вирішується таким шляхом.

Підсумовуючи аналіз розділу проведення контролю у морських портах та на судах, зазначаємо, що запропоноване державне регулювання суперечить принципам державної регуляторної політики, а саме: адекватності, доцільності, ефективності та збалансованості.

Засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом про регуляторну політику, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

При цьому, враховуючи вимоги статті 21 Закону про регуляторну політику, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проектів регуляторних актів з урахуванням як самого проекту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, аналіз регуляторного впливу цього проекту акта.

Відповідно до вимог статті 1 Закону про регуляторну політику документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів

суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної політики, є аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ), який розробляється відповідно до вимог Методики аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

У цьому випадку наданий розробником АРВ до проекту наказу містить формальний опис запропонованого ним регулювання, не є інформативним та не відповідає вимогам Методики.

Так у розділі I «Визначення проблеми» АРВ відсутнє обґрунтування у чому саме полягає проблема, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, відсутні дані у числовій або аналітичній формі, які б підтверджували практичну наявність проблеми, її масштаб та важливість, попередні розрахунки та результати попередньої роботи у цій сфері.

У розділі II «Цілі державного регулювання» зазначається про мету прийняття акта, проте зазначені показники не знайшли свого відображення у повній мірі безпосередньо у проекті регуляторного акта.

Окрім того, задекларовані цілі державного регулювання не корелюються із окресленою проблемою.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» необхідно дослідити реальні альтернативи та вигоди і витрати від кожної із них, за результатами чого обрати найдієвіший механізм.

Водночас, розробник обмежився формальним підходом до формування альтернатив, визначивши по суті лише одну альтернативу: прийняття проекту наказу саме у такому варіанті, або залишити ситуацію без змін.

У розділі «Витрати суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають унаслідок дії регуляторного акта» не враховано всі витрати, які будуть понесені відповідними суб'єктами.

З огляду на викладене, аналіз регуляторного впливу до проекту наказу потребує доопрацювання з урахуванням вищевказаних зауважень.

Виходячи з наведеного, за результатами розгляду проекту наказу та АРВ встановлено, що проект регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, а саме: доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, визначених вимогами статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»; вимог статті 8 Закону, в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами).

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства інфраструктури України «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства транспорту України та Міністерства інфраструктури України».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Олексій КУЧЕР

